Γερμανοὶ, μαθόντες ἀνῃρη-
μένους τε καὶ ἐρριμμένους ὧν
χάριν ἐπείγοντο, οὐχ ἑλόμε-
νοι πόλεμον μάταιον ὑπὲρ ἀν-
δρῶν τεθνηκότων, ἐπανῆλθον
εἰς τὸ ἑαυτῶν καταγώγιον.
Τέλει μὲν δὴ τοιούτῳ ἐχρή- 19
σαντο ἀναξίῳ τε ἅμα καὶ ἀνο-
σίῳ σεμνοὶ καὶ λόγου ἄξιοι
πρεσβῦται, εὐγενεῖς τε καὶ κατ'
ἀξίαν ἐπὶ τὴν ἀρχὴν ἐληλυ-
θότες. ὁ δὲ Γορδιανὸς, περὶ ἔτη 20
που γεγονὼς τρισκαίδεκα, αὐ-
τοκράτωρ τε ἀνεδείχθη, καὶ τὴν Ῥωμαίων ἀρχὴν ἀνεδέξατο.

ctosque audierunt quorum causa properaverant, cum nollent irritum bellum pro viris vita defunctis suscipere, in sua diversoria revertuntur. Hunc finem vitæ habuerunt, indignum videlicet ac nefarium, sancti & venerabiles senes, claritudine generis atque egregiis meritis ad imperii fastigium provecti. Cæterum Gordianus, cum annorum esset ferme tredecim, princeps ab universis delaratus, Romanum suscepit imperium.